

באירוע מרגש והיסטורי נחנכה השבוע הפקולטה לרפואה ע"ש הזוג אדלסון באוניברסיטת אריאל שבשומרון. זהו בית הספר השביעי לרפואה שמוקם בישראל. החלה ההרשמה לשנת הלימודים תש"פ [עמ' אחורי]

ישע שלנו

אלול תשע"ח

51 שנים לשחרור ירושלים ישע והגלן • במה תורנית אידאולוגית ומעשית לחיזוק אחיזתנו בארץ

רתי וחליפיש

מזרח המייסדים

4

ברשת

6

עכשיו תורני

8

קורה מה

"מצפה דפנה" נחנך בעתניאל

על הפרשה - כי תצא

הרב עובדיה בן משה

ראש הישיבה התיכונית אמית' עלי

דרך חיים נטולת התעלמות

להתעלם, וכן כאשר רואה את חברו בצער, ואף אם זה לא חברו אלא בהמת חברו, ואיננו מסייע לו - מבטל מצוות "הקם תקים עימו" ועובר על לאו של "לא תוכל להתעלם". אין בסיוע לחבר משום יחס נחמד או מידות טובות, אלא חיוב מן הדין, ומדוע אין הדבר ברור מאילו, עד שהתורה צריכה לצוות עליו ולהדגישו בפנינו? ובכלל, מה מביא את האדם להתעלם מאבדת וצרת חברו? מדוע קשה לנו לסייע בידו ולהקים את בהמתו?

ראשית, טבעו של האדם לחשוב כי הדברים שמתרחשים אינם באחריותו ובאשמתו, אלא נובעים מטעויות של אחרים. בנוסף,

דורנו מרבים לעסוק בזכויות האדם, בזכויות הפרט והמיעוט ובשוויון זכויות בין אנשים המרכיבים את החברה. פסקי בתי המשפט מלאים בשימוש בסעיפי הזכויות כטיעון להתנהגויות שונות, וכצידוק לתופעות חברתיות. מקובל מאוד לעסוק בחובת המדינה לאזרחיה, ובזכותו של הפרט על משאבי המדינה והחברה. נראה כי הפרשה מחנכת אותנו לראות את הדברים מעט אחרת. "לא תראה את חמור אחיך או שורו נפלים בדרך והתעלמת מהם, הקם תקים עמו ... וכן תעשה לכל אבדת אחיך ... לא תוכל להתעלם...".

האדם נדרש להתייחס לרכוש חברו, ולא

השבוע אנו מציינים 25 שנה לחתימת הסכמי אוסלו אותם חתמה מדינת ישראל עם נציגי אש"ף. הסכמי אוסלו נתנו לערבים את מה שהם רצו, ובעתיד אף הציעו להם יותר, אך הם מעולם לא הסכימו לחתום על הסכם שלום. כמו הגירוש מגוש קטיף, גם הסכמי אוסלו הוכיחו שוויתורים רק מגבירים את האלימות. באותם ימים גם אלו שרוממות הדמוקרטיה בגרונם, פעלו הפוך מהתחייבויותיהם לבוחר והעבירו החלטה הרת גורל כזאת בשוחד פוליטי ומיצובישי. השבוע בישעמדה - על הסכמי אוסלו והלקחים בעקבותיהם.

המשך בעמוד הבא

ירושלים	כניסה	יציאה	חברון	כניסה	יציאה
18:32	18:47	19:48	18:47	19:45	19:45
18:52	18:50	19:51	שכם	18:50	19:49
18:44	18:43	19:51	באר שבע	18:43	19:49

זמני השבת

ישעמדה

מדריך למטייל במעיינות שומרון
ובקעת הירדן

לאוהבי הארץ
ספר חובה שאסור לפספס

מחיר מבצע לרגל ההשקה 20 ש"ח בלבד

לרכישה: 02-621 1999 | www.yeshaclick.co.il

הארץ

10.1.17

"מה יכול להיות נעים וכיפי יותר מטיולים לאתרי מעיינות המייצגים את כל מרכיבי התרבות הגופית והחקלאית של הגדה המערבית?"

50 מעיינות שומרון 50 מרחקים יובל לשחרור

לפני 25 שנה חתמה מדינת ישראל הסכם עם אש"ף ועם העומד בראשה - רב המרצחים יאסר עראפת. לאחר שנים בהם היה חוק האוסר להיפגש עם אותו ארגון שחפץ בהשמדתה של מדינת ישראל, נפגשו מנהיגי מדינת ישראל עם אנשיהם. יצחק רבין, שנבחר בשנת 1992 לראשות הממשלה לאחר שרץ על מצע שאומר כי אסור לדון על הסכם עם נציגי אש"ף נגרר למשא ומתן עימם והפר את התחייבויותיו לבוחריו. ההסכם השני עבר במליאת הכנסת על חודם של שני קולות, אשר נקנו בשוחד בעבור סגן-שר ומיצובישי. השמאל, שהתרגש מחזרתו לשלטון לאחר 15 שנים בכיסאות האופוזיציה, העביר את ההסכם ברוב של 61-51, מהלך שאם הימין היה עושה אותו היום קיתונות של רותחין היו נשפכים עליו כל מוצאי שבת בכיכר.

חותמי ההסכם כבר אינם איתנו, אך תוצאיו של ההסכם, שלא ספק היה אחד מהמהלכים המדיניים הגרועים ביותר שעשתה מדינת ישראל, עדיין כאן. ההסכמים נועדו לכישלון עוד לפני שנולדו. לפחות חצי מאזרחי מדינת ישראל התנגדו להסכמים בצורה חריפה, אך יותר מכך, הערבים מעולם לא התכוונו לקיימו. ביום חתימת הסכמי אוסלו, בנאום מוקלט מראש ששודר בטלוויזיה הירדנית, הודיע ערפאת לעם הפלסטיני כי "הצהרת העקרונות", דהיינו הסכם אוסלו א', אינה אלא חלק מיישום "אסטרטגית השלבים" של אש"ף. כוונתם הייתה מלכתחילה להשיג את מה שניתן להשיג במסגרת תורת השלבים ואז להפר את ההסכם. לשם כך הם דרשו וקיבלו רובים. אלפי כלי נשק אוטומטים הועברו על ידי מדינת ישראל לארגון טרור שאף קיבל שטח בלב ארץ ישראל.

הסכמי אוסלו נתנו להם את כל מה שהם רצו: אמנם לא מדינה, אך אוטונומיה עצמאית לחלוטין תחת שלטון עצמאי, עם בחירות פוליטיות ישירות, חופשיות וכלליות, תחום שיפוט, משטרה, משרדים ממשלתיים הפועלים בכל התחומים: תרבות, רווחה, כלכלה, תיירות, פנים, חוץ, ביטחון וכו'. שני הדברים היחידים שהם לא שולטים בהם, לפי ההסכם, הם הגבולות, שבהם עדיין ישראל שולטת והאפשרות להקים צבא תוקף, כזה שיוכל להילחם.

ההסכמים נועדו לכישלון עוד לפני שנולדו. לפחות חצי מאזרחי מדינת ישראל התנגדו להסכמים בצורה חריפה, אך יותר מכך, הערבים מעולם לא התכוונו לקיימו. ביום חתימת הסכמי אוסלו, בנאום מוקלט מראש ששודר בטלוויזיה הירדנית, הודיע ערפאת לעם הפלסטיני כי "הצהרת העקרונות", דהיינו הסכם אוסלו א', אינה אלא חלק מיישום "אסטרטגית השלבים" של אש"ף. כוונתם הייתה מלכתחילה להשיג את מה שניתן להשיג במסגרת תורת השלבים ואז להפר את ההסכם.

אבל הערבים לא חיפשו שלום, וגם לא מדינה בגדה המערבית. שנים אחרי הסכמי אוסלו יציע להם ראש הממשלה אהוד ברק בקמפ דייויד מדינה פלסטינית על 91% משטחי יהודה, שומרון ובקעת הירדן תוך פינוי יישובים ושטחים חלופיים בנגב אך הם יסרבו. ראש הממשלה אהוד אולמרט יציע להם הצעה מרחיקת לכת אפילו יותר שתכלול חזרה כמעט מלאה לגבולות 1967 כולל חלוקת ירושלים ואיבוד השליטה בבקעת הירדן. בשני המקרים הללו, יעדיפו הערבים שוב פעם להגיד "לא" לשלום ולא לחתום על הסכם. יו"ר האופוזיציה דאז בנימין נתניהו התייחס לכך באומרו שסירובם של הפלסטינים להצעות ה"סופר מרחיקות לכת" שהוצעו במשא ומתן מראה על אי נכונותם להגיע לכל הסדר שהוא.

והצדק איתו. הסכם אוסלו היה הניסיון הראשון של הפלסטינים להראות כיצד הם מתנהלים בישות עצמאית מפורזת. הסכמי אוסלו היו מההתחלה ניסיון שמטרתו לבדוק את היכולת של תושבי הרש"פ לשלוט בעצמם באזורים המוגבלים. הניסיון השני היה בגירוש מגוש קטיף שנגמר בנסיגה מרצועת עזה. אפשר ללמוד ממנו כיצד תושבי עזה פועלים כאשר יש להם אפשרות לבחור הנהגה משלהם שתנהל את חייהם לרוחם.

שני הניסיונות התגלו ככישלון - תושבי הרש"פ ביהודה ושומרון חיים תחת שלטון הרשות אשר מונעת מהם להצביע בבחירות כבר מעל ל-4,500 ימים. הם אינם דואגים לתושביהם ברמה המוניציפלית המינימלית ביותר, הרשות מסרבת לכל שיתוף פעולה עם ההתיישבות בנושאים שיקלו על חייהם במרחב ומשתמשת בהם ככח אדם זול לפיגועים או להפגנות אלימות. הדבר הגדול ביותר שהרשות מממנת, וכנראה שהוא חשוב לה מאוד כי אחוז ניכר מהתקציב שלה מוקצה לו, הוא תשלום למחבלים בבתי הכלא הישראליים או למשפחות טרוריסטים שמתו. בעזה החמאס הביא את התושבים למצב הומני גרוע ביותר, ובמקום לסייע לאנשים הוא משתמש בסחורות שמדינת ישראל מעבירה לשטח הרצועה כדי ליצר נשק ולבנות מנהרות התקפיות לעבר יישובי ישראל. החמאס משתמש בתושביו כמגן אנושי אל מול הפגזות חיל האוויר ושולח אותם אל גדר הגבול להיהרג במקום מנהיגי שחיים בשכונות פאר.

דה-פקטו הסכמי אוסלו לא קיימים היום. חלוקת יהודה ושומרון לשטחי A, B ו-C אמנם נשמרת, כשהרש"פ מקדמת כל הזמן השתלטות על שטחי C, מעודדת הסתה ופועלת נגד ישראל בעולם. למרות זאת אפשר להסיק מסקנה חשובה: ההתיישבות היא המפתח לשקט וערביי האזור יכולים לחיות במרחב גם בלי מדינה. נדרשת הבנה שהרש"פ אינה הפתרון אלא הבעיה. היא זאת שאינה מאפשרת להביא שקט ושלוש לאזור. נדרש ליצר מנגנונים מקומיים מתאימים יותר לניהול חיי האזרחים הערביים במרחב ולא לחזור על החשיבה ההזויה של קברניטי אוסלו שארגון טרור בתגבור של קלצ'ניקובים הוא המפתח לשלום.

התורה מדגישה כי הדבר קורה "בדרך", במרוצת החיים. קשה לנו לעצור את תנועת החיים הפרטית שלנו ולהתמסר לקצב חיים של מישוהו אחר. בפרשת משפטים אף מוסיפה התורה "כי תראה חמור שנאך רובץ תחת משאו וחדלת מעזב לו עזב תעזב עמו", ומכאן למדו חכמים: "מצווה בשונא - כדי לכוף את יצרו". מעבר לחובה לסייע לחבר או לבהמתו, התורה מדריכה אותנו למצוא את כוחות הנפש ולפעול לטובת בהמתו של השונא, היא אינה מוותרת לנו גם על נתינה שלכאורה נמצאת מעבר לגבול ומידה. נתינה כזו יוצרת

חברת מופת, שכן לכולנו קל יותר לסייע לדומים לנו, לראות בחברינו קצת את עצמנו, וממילא לסייע להם. נמצאנו למדים, כי בחברה מתוקנת לא מסתפקים ברמה מוסרית של שוויון זכויות אלא תובעים מכל פרט בחברה יותר. לראות מה הוא יכול לעשות עבור חברו, ויותר מכך, לדעת מה חובתו עבור שונאו. חברה אנושית מוסרית מושתתת על ויתור וסליחה, על מתן ההזדמנות לחזור בתשובה. בחברה הפועלת לאור ערכי התורה יש לאדם חובה לצאת ממסגרות מוכרות, מאזורי נוחות חברתיים וקהילתיים ולזהות את "הרובץ תחת משאו".

חז"ל לימדונו במסכת אבות כי האומר "שלי שלי ושלך שלך זוהי מידת סדום", כיון שחברה לא יכולה להתקיים כשכל פרט דואג רק לעצמו. אור החיים מוסיף בפירושו בדרך הרמז כי הפסוקים הללו מדברים בחובה להקים ולהשיב לא רק מבחינה גשמית, אלא גם מבחינה רוחנית. הקפדה על דרך חיים של חוסר התעלמות, של עצירה ממרוץ החיים ושל סיוע לאחר, אף אם הוא שונא - בכוחה להוליד את כל הטוב המוסרי והחברתי.

המחלה משאירה אותם לבד.

אנחנו לא.

כולנו מתגייסים להצלת חיים!

הטרטון פוגע ברבים מאיתנו ומותיר את החולים ובני משפחותיהם לבד אל מול המחלה. "עזר מציון" מלווה, תומכת ומסייעת לחולים ולבני משפחותיהם בתמיכה רגשית, במעטפת רחבה של שירותים ובעזרת מאגר מח עצם מציל חיים.

לא משאירים אף אחד לבד.

תורמים עכשיו 180 ₪ ל"עזר מציון"
ami.org.il | *2236

תקוע כפי שהיא נראית מההרודיון

צילום: אבי דטר

האנשים, הרעיון, או הנוף. הרגשנו שאנחנו יכולים לתרום כאן תרומה משמעותית. גם באופן יחסי היו כאן לא מעט דוברי אנגלית, וגם מהבחינה הזו הרגשנו מאוד נוח.

אינטיפאדה

השנים הראשונות לא היו קלות. כשהתחילה האינטיפאדה הראשונה, ולאחר מכן האינטיפאדה השנייה, ספגנו אסונות רבים: הפיגוע כנגד מרכז ליפקין, עולה מרוסיה, שעבר לכאן עם אשתו וארבעת ילדיו. מספר חודשים לאחר שעבר לכאן הוא נרצח בדרך מהגוש. האירוע המזעזע ביותר היה כמובן הרצח של שני הנערים, קובי מנדל ויוסף אישרן במערת חריטון במהלך האינטיפאדה השנייה. זו הטרומה של היישוב. כל האסונות האלו, במיוחד כשהם קורים בחצר האחורית של הבית, הם קשים מאוד. היישוב היה צריך להתגייס ולעזור למשפחות השכולות. הרבה שנים לפני שהיה לנו כביש נורמלי גם הנסיעה לגוש וגם לירושלים הייתה מסוכנת מאוד.

הילדים שלנו נסעו כל יום לבית ספר בגוש, והיו הרבה אירועי פח"ע. אחד מילדינו, שלמד באותה העת בכיתה א', סיפר לנו חלום שלו: הוא נוסע, ופתאום קבוצה של אריות תוקפת את ההסעה שלו. היה ברור שהילדים עוברים דברים קשים, וזה מערער. אבל בזכות האירועים האלו הקמנו כאן בית ספר, זה היה אחד השיקולים המרכזיים: שהילדים לא יצטרכו לנסוע. בזכות בית הספר הצלחנו להגשים את האידיאלים של היישוב,

בעלי, אבי, היה לו חשוב שנעלה בשלב כלשהו לארץ. לשנינו היה חשוב למצוא בני זוג שיהיו מחויבים ברמה כזו או אחרת לעלייה. וברוך ה', כך זה היה. שנינו גם עוסקים בלימודי יהדות ואני מורה לתנ"ך. לימדתי גם בתיכון וגם במכללת אפרתה בירושלים. בימים אלו אני יוצאת לפנסיה. העיסוק שלי השפיע על הקשר שלי לארץ ועל אהבת הארץ.

בשנת 1966 אחי השתתף בחידון התנ"ך העולמי וזכה בו במקום חמישי. הייתה הרבה התרגשות במשפחה סביב זה. לפני כן, אף פעם לא היינו בארץ, והביקור בזמן החידון חיבר אותנו מאוד לישראל. מיד אחרי חתונתי עם אבי עלינו לארץ והתיישבנו בירושלים. גרנו שם כעשר שנים. הגענו לתקוע ב-1983 ומאז אנחנו פה.

הגעה לתקוע

מאוד דיבר אלינו נושא ההתיישבות ביהודה ושומרון. בנוסף, כיוון שהיינו די בודדים בארץ, חיפשנו גם קהילה. מי שהיה גורם משמעותי בהגעה שלנו לכאן היה הרב מנחם פרומן, רב היישוב, שהכרנו מישיבת מרכז הרב. גם הרעיון של יישוב מעורב מאוד דיבר אלינו. רצינו יישוב מגוון באמת. יש משהו באופי שלנו שאוהב את הגיוון והפולורליזם. אני לא אוהבת שכולם נראים אותו הדבר, זה חונק אותי באיזשהו מקום. היישוב היה מאוד קטן ומאוד נידח. לא היו טלפונים. בקושי הייתה תחבורה ציבורית. הגעתי ליישוב כשהייתי בהריון עם הילד החמישי אבל למרות הקשיים, משהו במקום תפס אותנו. אולי

מראיינת: הדד מאירמן עריכה: נדב פרנקל

ראשיתה של תקוע בהיאחזות נח"ל שעלתה למקום בשנת 1975 במסגרת תכנית אלון. כעבור שנתיים אוזרח היישוב, ביוזמת אריאל שרון, שהיה אז שר החקלאות ואחראי על תחום ההתיישבות בממשלתו הראשונה של מנחם בגין. הגרעין הראשון שעלה ליישוב כלל 10 משפחות, רובם מעולי ברית המועצות, שעלו לארץ בגל העלייה ב-1975. כשנה לאחר הקמת היישוב הצטרפו אליו גם חברי גרעין 'לב ציון', עולים מארה"ב וחברי בית"ר שחיפשו מקום להקמת יישוב ביהודה ושומרון, ואף גרעין של עולים מצרפת - תלמידי הרב ליאון אשכנזי - 'מניטו'. כמה שנים לאחר שנוסד היישוב הגיע לתקוע הרב מנחם פרומן, שכינה עד אז כרבה של מגדל עוז, קיבוץ שאימץ את תקוע בשנותיו הראשונות. הרב פרומן השתלב בהווה המיוחדת של תקוע, ובהמשך אף השתתף יחד עם הרב עדין שטיינזלץ בהקמת ישיבת ההסדר השוכנת היום ביישוב. כיום חיים בתקוע כ-4,000 תושבים.

ילדות

נולדתי בארה"ב בבית ציוני ודתי. גדלנו על הרבה אהבה לארץ. החל מכיתה ח' התחלתי להשתתף בפעילויות של בני עקיבא, והייתי חברה פעילה בתיכון. מגיל מוקדם היה לי ברור שאני רוצה לעלות לישראל ולגור כאן. גם כשהכרתי את

באדיבות בית ספר עדה כפר עציון

שלג בתקוע

מגרסיון המושב

ילדים משחקים בגן השעשועים של תקוע בראשית היישוב

בשנות ה-80, כשתקוע עוד היה יישוב קטן עם 40-30 משפחות, באו אינה ויניארסקי ז"ל ממקימות היישוב ובזבי בראון יבדל"א והציבו דרישות לגורמים הממשלתיים בדרישה לקבל קרקעות רבות ואישורים לבניה. זה היה מהלך עם חזון, שלא הרבה יישובים הצטרפו אליו. כך יצא שאף בשנים שהייתה הקפאת בנייה בכל יהודה ושומרון פה הייתה בנייה רצינית מאוד, ובשנים האחרונות יש פה כל הזמן עוד ועוד פרויקטים. זה מדהים לחשוב איך במעשה שלהם הם קידמו את היישוב כל כך הרבה שנים קדימה.

המשך בגיליון הבא

לאפשרות של התפתחות תקוע היא עו"ד פליאה אלבק, מפרקליטות המדינה, שהגיעה לכאן ושרטטה את קרקעות המדינה שלאחר מכן הוקם עליהם היישוב. לאחר מכן נעשו פה מבצעי עלייה: לדוגמא העלייה לתקוע ב'. אנשים כאן הבינו שאם לא נתקע יתדות במקומות מסוימים לא נוכל לשרוד. אנשים שהיו מעורבים בכך קבעו עובדות בשטח. כיום, תקוע ב' ו-ג' מוסדרים. תקוע ד' טרם מוסדרת אבל אנשים גרים שם בשמחה ובנחת. בכלל, השכונות החדשות דומות יותר לתקוע בתחילתה: פחות בורגנות ויותר פשטות.

בין השאר כיוון שבית הספר משלב בין חילונים לדתיים. אני הייתי חלק מצוות ההקמה, וזה מאוד חיזק את הקשר שלי למקום. בגלל האינתיפאדה, חלק מהאנשים עזבו, אבל אצל מי שנשאר, התפתחה פה מעין גאוות יחידה: אנחנו לא ניתן לערבים להכתיב את החיים שלנו. יש גם את העניין של האמונה: האמנו שאנחנו עושים את הדבר הנכון, ושהקב"ה יגלגל את הדברים כדי שנוכל להישאר פה. האמונה הייתה משמעותית לנו מאוד בנקודות האלו.

קרקעות ומאחזים
תקוע הוקמה לפני שהגענו לכאן. מי שדאגה

בית צמוד קרקע קרוב לירושלים

עכשיו בכוונת השחר! שלב א' נחטף - שלב ב' השיווק בעיצומו

**דו משפחתי 122 מ"ר
במחיר אמרקטיבי בקהילה דתית לאומית תורנית**

1,192,000 ₪

* צמוד מדר תשומות הבניה 5/18

הצטרפו למשפחות שכבר רכשו בית צמוד קרקע בסטנדרט בניה איכותי המשתלב בנוף קסום, רק 27 דקות מירושלים, בשכונת נוף השחר בכוונת השחר ביישוב שיש בו הכל! זוגות צעירים לצד זוגות מבוגרים עם אווירה משפחתית, פעמונים, גנים, בית ספר יסודי, בית כנסת, מקוה, צרכנייה, מרפאת שיניים, ישיבה תיכונית, ישיבה גבוהה, משחקיה, ספרייה, תנועת הנוער "עורא", מגרשי ספורט, אולם עומחות ועוד, בואו והצטרפו אלינו!

עכשיו תורי!

אבל משהו בפנים מתנגד. לא כל כך בא לי. אז מה כן? בא לי לקרוא ספר. אז תקראי.

אבל חבל על הזמן... ספר אני יכולה לקרוא בבית. לא חבל על כלום, ולא צריך לשמור את הספר לבית, ולא לשמור את הזמן או את הכוח למשהו אחר. לא לשמור. לעשות מה שטוב לך עכשיו, בלי דאגות, בלי חשבונות, של זמן, של מקום, של כוח. ה' ייתן לך מה שתצטרך, מתי שתצטרך, לא שומרים! איזה שחרור... נפרדתי מאחותי המהממת שפינקה אותי, קיבלה אותי, ונתנה לי את החופש והשקט שלי. החלטתי שבא לי לנסוע למעין בדרך הביתה. שמתי ווייז ונסעתי. הדרך היתה מעניינת, מסקרנת, לאן אני אגיע? הגעתי, היה מגודר וסגור לשיפוצים. טוב, ניסע למעין אחר. התחיל להיות מאוחר. אבל אני לא צריכה להספיק, רק ליהנות.

נסעתי, והיה שם עמוס. התחלתי לשמוע את הקולות, אוף, בשביל מה בזבזתי את הזמן בחיפושים, זה לא מה שהתכוונתי. רגע, הגעת עד לפה, הדרך הייתה נחמדה, מעניינת, מסקרנת, מי קבע שזאת המטרה? אפשר תמיד לשנות את היעד, וחוף זה, העיקר היא ההנאה שבדרך. עכשיו תבדקי מה בא לך. את לא חייבת כלום. תמשיכי ליהנות בדרך. ראיתי עצי תאנים רחוקים יותר, נסעתי לשם, קטפתי, אכלתי, נהניתי מהרגע, ממה שה' שולח לי עכשיו. מי אמר שצריך להגיע?

סוף מסע. חזרתי הביתה מלאה בתובנות, בכוחות, ובעיקר קרובה יותר לעצמי, לתחושות שלי, לרצונות שלי. רגועה יותר, רפויה יותר, שמחה יותר במה שיש לי עכשיו. תודה לבעלי על הדחיפה והתמיכה. תודה לילדים שלי על הסבלנות. לא קל לחיות עם אמא שיש לה כל מיני שגעונות, אבל זה מה שיש, אז כנראה זה הכי טוב להם ולי :) תודה לריבונות של עולם, שמוביל ומלווה אותי לאורך כל הדרך, פותח לי שבילים חדשים בנפש ובחיים ומראה לי שהכל אפשרי, רק תפרשי כנפיים ותרשי לעצמך לעוף, אני אהיה שם בשביל לתפוס אותך, אם תצטרכי. חודש אלול מדהים לכולנו, המלך בשדה, צאו לפגוש אותו, הוא מחכה לנו.

זה אפילו מפחיד... אבל זה אמיתי וכדאי. הגעתי למצפה מקסים עם נוף מהמם. הייתי לבד. שאלתי את עצמי, מה בא לך עכשיו? מה, באמת אני חשובה? מה, באמת אני יכולה לעשות מה שבא לי? מה שאני רוצה? אני לא צריכה לחזור הביתה! אף אחד לא מחכה לי? אף אחד לא תלוי בי? הקיום שלי, המשמעות שלי - לא תלויה באף אחד, בשום דבר! אני פשוט טובה איך שאני? ממש כך...? התרגשתי מאוד. זה היה חידוש בעיני. פתאום הרגשתי שחרור גדול, כאילו נפתח לי פתח חדש - היכולת להיות פה ועכשיו, רק להיות, רק להרגיש את עצמי, ושם להיות, אני וה'. לא צריך למחר ולהספיק, רק ליהנות מהעכשיו. את כל השאר, ה' יתברך יסדר! נסעתי לאחותי. ישנתי בדירה קטנה נפרדת שיש לה על הגג של הבית, נוף למדבר יהודה. היה כיף, היה שקט, היה מרחב. הלכתי לישון בלי לשים שעון מעורר (יותר לעשות את זה?).

התעוררתי בסביבות שבע. הקול הראשון אמר, כדאי לך לקום שתספיקי... וישר אחריו אמר קול אחר, את לא צריכה להספיק כלום! רק לעשות מה שכיף לך! את רוצה לישון עוד? את יכולה... המשכתי לישון. בתשע התעוררתי, זה היה הכי הרבה שהצלחתי :) הרגשתי עדיין את המתח בתוכי, את הצורך להספיק. להספיק את מה? שאלתי.

את הזמן שלי, את המרחב שלי, עוד מעט זה ייגמר, ייקחו לי אותו... אני אצטרך לחזור לילדים, למשימות, לא, אמרתי לעצמי. את לא חייבת כלום, ושום דבר לא הולך להיגמר לך. את הכי חשובה! ה' שם לך עכשיו כתר על הראש, ואומר לך שאת המלכה, את יקרה וחשובה וגם הרצון שלך, התחושות שלך, הגוף שלך והרגשות שלך. את לא צריכה לשמור על הזמן שלך, על המרחב שלך, על הגבול שלך, את לא צריכה לעמוד על המשמר...

רק להיות קשובה, איפה עובר הגבול ביני לבין הילדים. מאיפה הם נגמרים ואת מתחילה? שם את יכולה להגיד להם לא, והם ימצאו את הכוחות בתוכם להתמודד. ובמקום שתגדי כן, תהיי באמת שם, נוכחת, אוהבת, נותנת. לא תצטרכי להיות על המשמר, במלחמה פנימית. הוצאתי קנוסוסים וצבעים שהבאתי אתי, וצירתי את המדבר. את השקט בתוכי. מה עכשיו? תסעי לים, תיהני. נשמע מעניין,

עכשיו תורי! כך הודעתי לבעלי אחרי שחזר מטויל שורשים עם המשפחה שלו בחו"ל.

בבקשה, הוא אמר. לאן את נוסעת? לא, לא באמת... התכוונתי שאני רוצה גם קצת חופש, לא באמת התכוונתי שאני אסע לאנשהו... לאן אני אסע?

למה לא, תצאי, לאן את רוצה? רוצה? לא יודעת. מה זה חופש לבד? בעלי הצדיק דרבן אותי לנסוע. וגם כשהפחד היה שם, וחשבתיו לוותר, בעלי פשוט גרש אותי מהבית. יאללה לך, לא צריך אותך פה...

ארזתי תיק ונסעתי. יצאתי ליומיים מסע אל עצמי, בלי לדעת לאן אני בדיוק הולכת, ומה אני הולכת לעשות. המטרה הייתה לחפש, לברר ולעשות מה שטוב לי, לשחרר את מה שצריך, את מה שנכון וראוי. זה לא היה קל... לעשות מה שבא לי, מה שכיף לי? מה אני בכלל אוהבת לעשות לבד עם עצמי? במשך יומיים? יש לי בכלל משמעות כשאני סתם אני עם עצמי, לא בתור אמא, אשה של, מטפלת רגשית, אחות, בת, חברה, סתם אני? מה עושים שם? וגם מה זה ליהנות סתם? להתחבר לרצון שלי ולעשות מה שנכון לי, אני מבינה... אבל צריך שיהיה משמעותי. מה זה לעשות סתם מה שכיף? זה בסדר בכלל?? עם השאלות האלה יצאתי לדרך. עצרתי בדרך לשירותים בקניון קטן וראיתי שמלה יפה במחיר סוף עונה, והתחשק לי לקנות אותה. לחשתי לעצמי, מותר לך, תיהני, תתחדש, זה בסדר. קניתי, וגם מטפחת כמובן. המשכתי לעיר וקניתי לי כל מיני דברים קטנים וכיפיים, וכל הזמן המשכתי ללחוש לעצמי, תיהני, מותר לך.

למדתי שאשה צריכה להתחבר לרצון שלה כדי להיות מחוברת לרצון ה' (שעשני כרצונך). כשטוב לה, היא מרגישה שיש לה כוחות, ואז היא בפשטות מיטיבה לאחרים, היא עושה את הכי טוב. אבל להתחבר לרצון, זה לא רק לרצון הפנימי העמוק... אלא גם לרצון הפשוט, מה אני אוהבת, מה עושה לי טוב, למה הגוף שלי זקוק, להקשיב לתחושות, לרגשות, ולתת להם מקום. זה לא סתם נמצא שם עכשיו, זה רצון קדוש, שה' שם בתוכי עכשיו כדי שאקשיב לזה ואעשה לזה מקום. ונכון, זה לא תמיד קל להקשיב לזה וללכת עם זה,

מה יקרה

מוש בן ארי בקרית ארבע / י"ז באלול 28 באוגוסט

מפעל הפיס והמועצה המקומית קריית ארבע חברון מזמינים אתכם למופע הקיץ של מוש בן ארי שיתקיים בשעה 20:30 בהיכל התרבות בקרית ארבע חברון. מחיר כרטיס: 30 ש"ח. לפרטים: 02-9961666

שלישי | 28 באוגוסט

ברי סחרוף בהר חברון / י"ט באלול 30 באוגוסט

המועצה האזורית הר חברון ומרכז צעירים הר חברון מזמינים אתכם למופע סיום הקיץ של ברי סחרוף והלהקה בשעה 20:30 ברחבת המועצה במיתרים. מחיר: 30 ש"ח. לפרטים והרשמה: <http://tic.li/EzKEN8y>

אתניקס בקרני שומרון / י"ב באלול 23 באוגוסט

בימות פיס, מפעל הפיס ומועצה מקומית קרני שומרון מזמינים אתכם להופעה של להקת "אתניקס" עם כל השירים האהובים והמוכרים. בשעה 20:30 ברחבת לפידים. מחיר: 30 ש"ח לכרטיס. לפרטים: 09-7920201

בס"ד

עוללים להר הזיתים

מועצת בתי העלמין בירושלים ומשרד ירושלים ומורשת מזמינים:

לפני לפנים אברהם פריד

ניהול מוסיקלי:
יובל סטופל

במופעי סליחות מרגשים

י"ז-י"ח באלול 28-29.8.18

צילום מתחנת משטרת ביטחון על שטח הר הזיתים

רביעי | י"ח באלול 29.8

מארח את שולי רנד

שלישי | י"ז באלול 28.8

מארח את קובי אפללו

19:00 פתיחת שערים | 20:00 מופע מרכזי

לכרטיסים: חפשו בגוגל פריד בהר הזיתים | לפרטים נוספים: 055-9124900
רגיל 80 ש"ח | משפחתי 300 ש"ח (עד 5 נפשות)
הסעות חינם מחניון גבעת התחמושות החל מ- 18:15 | נא לבוא בלבוש חם

מה קורה?

לדיווחים ותמונות:

yesha.shelano@gmail.com

רגב בגוש עציון שרת התרבות והספורט **מיר רגב** סיירה בשבוע שעבר בגוש עציון יחד עם ראש מועצת אפרת **עודד רביבי** וראש מועצת גוש עציון **שלמה נאמן** 1. השרה פתחה את הסיור ביישוב תקוע, שם פגשה אמנים ואמניות מגוש עציון. כמו כן, ערכה השרה **רגב** תצפית על האזור במצפור האלף ונחשפה לבנייה החדשה ביישוב אפרת. בהמשך, סיירה "בנתיב האבות" וצפתה בשרידיהן של הבתים שנהרסו במאחז כמו גם בחלקה 91, מקום מגוריהם הזמני של המשפחות שבתיהן נהרסו. השרה התייחסה להרס הבתים ואמרה: "בעקבות ההרס של 15 הבתים יבנו כאן שכונה בת 350 יחידות דיור. ההחלטה של בית המשפט להרוס את הבתים היא מוטעית, אבל אני שמחה שחוקקו את חוק ההסדרה שייתן מענה למקרים מעין אלו". לסיום הביקור נפגשה השרה עם קבוצת "ציר 60" המאגדת את תושבי האזור וקיבלה מהם שי של תוצרת מקומית.

רפואה שלמה השבוע התקיימה חנוכת הפקולטה לרפואה ע"ש הזוג **ד"ר מרים ושלדון אדלסון** באוניברסיטת אריאל שבשומרון. זהו בית הספר השביעי לרפואה שמוקם בישראל ובצמוד אליו יוקם מרכז רפואי אזורי למען כלל התושבים. בטקס השתתפו נשיא המדינה **ראובן ריבלין**, שר החינוך **נפתלי בנט**, סגן שר הבריאות **יעקב ליצמן**, **מרים ושלדון אדלסון**, נגיד האוניברסיטה **יגאל כהן-אורגד** ויו"ר מועצת יש"ע **חננאל דורי** ועוד רבים. המשתתפים שיבחו את נגיד האוניברסיטה **כהן-אורגד** שפעל בעקשנות לאורך השנים עד להקמת הפקולטה. הנשיא ברך על פתיחת הפקולטה ואמר: "לפני שלושים ושש שנים הוקמה 'המכללה האקדמית יהודה ושומרון', ואני זכיתי להיות בין המשתתפים בהנחת אבן הפינה. יקירי, הזרועים בדמעה, יגעתם ומצאתם, ועכשיו ברינה אתם קוצרים" 2. השר **בנט** אמר: "לפני

חדש, בניין פנימיות גדול וחדש שנמצא בבניה עבור הישיבה התיכונית, אולם ספורט שזכתה יוצא לדרך ופרויקטים נוספים. ראש המועצה **יוחאי דמרי** אמר: "אנחנו נרגשים הערב לעמוד בפתיחתו של המבנה לאחר שלוש קציים של עבודת הנוער, מדהים היה לראות את תעצומות הנפש של הנוער".

לא מזהמים השבוע התקיימה פעילות של יחידת הפיקוח של המנהל האזרחי בשיתוף כוחות מג"ב לסגירת שלוש מפחמות בלתי חוקיות סמוך למעבר ריחן. המפחמות, שפעלו ללא הנהלים והאישורים הנדרשים, היו מפגע סביבתי חמור והביאו לפגיעה בבריאות תושבי האזור 4. מנהל יחידת הפיקוח במנהל האזרחי, **מרקו בן שבת**, אמר כי "פעילות המפחמות הבלתי חוקיות פוגעת הן בבריאות התושבים והן בטבע. אנו נמשיך לפעול בשיתוף פעולה עם כוחות הביטחון לסיכול פעילות המפחמות הפיראטיות באזור יהודה ושומרון".

מפתחים ומטיילים תושבי הישוב נופי נחמיה שבשומרון זכו בתחרות הגדולה בדף הפייסבוק של החברה לפיתוח שומרון ויצאו השבוע לטיול על חשבון החברה בנחל מערה ובתל עזקה שבעמק האלה, עם אוטובוסים של החל"פ ומדריך צמוד. הישוב נבחר כזוכה לאחר שהתושבים שיתפו את הסרטון וגם הגיבו וצירפו חברים נוספים. גיד, אחד הילדים שהשתתף בטיול יחד עם בני משפחתו סיפר: "אני מאוד אוהב ללמוד על דוד המלך, וכאשר טיילנו השבוע בעמק האלה הרגשתי כאילו שהסיפורים מהתנ"ך קמים ומתעוררים מול העיניים שלנו". מנכ"ל החברה לפיתוח שומרון **שימי נימן** אמר: "אני מברך את תושבי נופי נחמיה על הזכייה בתחרות ושמהם נהנו בטיול שלנו" 5.

שנה וחצי עמדנו פה ואמרנו 'הפקולטה לרפואה באוניברסיטת אריאל - קום תקום', והיום היא קמה. אוניברסיטת אריאל יודעת להכיל אנשים מכל קצוות הקשת בישראל, באהבה וברצון טוב. במובן הזה האוניברסיטה צריכה לשמש חזון ודוגמה לכלל החברה הישראלית".

שביל ישראל חדש אחרי מאבק ממושך של בית ספר שדה כפר עציון, בשבועות הקרובים תקבל הממשלה החלטה על הקמת שביל ישראל המזרחי. בימים אלה מסיימת הוועדה לתכנון שבילי ההליכה בישראל את עבודתה ובשבועות הקרובים תגיש את מסקנותיה לממשלה שצפויה לאשר ולתקצב אותם בסכום של כ-10 מיליון ש"ח. הוועדה תמליץ על שלושה צירים לאורכה של ישראל, שביל מערבי לאורך חופי הים התיכון, שביל ישראל והשביל המזרחי שיחל ברמת הגולן, יעבור בבקעת הירדן ויגיע לים המלח. השביל המזרחי שחלקו בבקעה וחלקו בגב ההר הוא פרי מאמץ של אנשי בית ספר שדה כפר עציון אשר עמלו על הנושא זמן רב.

לזכר דפנה בשבוע שעבר התקיים ביישוב עתניאל טקס חנוכת 'מצפה דפנה' על שם דפנה מאיר הי"ד תושבת היישוב בנוכחות מאות אנשים 3. המצפה - מצפור תצפית עשוי אבן משולב עם רחבת כינוסים נבנה על ידי בני נוער מעתניאל ומכל רחבי הארץ במשך שנתיים של עבודה מאתגרת. בני הנוער גם גם אלה שגייסו את הכסף לבנייתו של הפרויקט שעלותו למעלה מרבע מיליון ש"ח. לשם כך יצאו למבצע גיוס המונים דרך אתר "הדסטארט" שם הצליחו לגייס תוך חודשים בלבד 270,000 ש"ח. בניית המצפה היא חלק מפיתוח ובניה רחבה שעובר היישוב עתניאל בשנתיים האחרונות וכולל שוכנת מדורגים חדשה, כפר סטודנטים

עורך: אלנת זכריה **פרסום מודעות:** נדב מלכה 052-5665052 nadav@myesha.org.il
הפצה: מקור ראשון - יוסי 052-8908518 **יצאוב:** מ. פלדמן, תקוה דגן
תמונות: מירי צחי, דוברת המנהל האזרחי, עמותת "בשבילם", גדי אברהם, Neukoln
הפקה: **יש שחר הפקות** בע"מ **לתמונות:** Lishka@myesha.org.il
 אין המערכת אחראית לתוכן המודעות

המוציא לאור: **מועצת יש"ע**
 ביהודה ושומרון וחבל עזה
 מועצת היישובים היהודיים
 רמת הגולן 55, ירושלים
 טלפון 02-6211999 פקס 02-6516662
 www.myesha.org.il